

Борба

1967

16

МАРТ
ЧЕТВЪРТЪКОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 33

(2224)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.СНОЩИ ПО ТЕЛЕКОА
ПРИСЪМЕ

ПРИЯТЕЛСКО ПОСЪЩЕНИЕ

МОСКВА, 15 април (кор. в БТА) — По покана на Централния комитет на Коммунистическия съюз на СССР и Съветския съюз от 13 до 15 април в Москва бяха на приятелско посещение в Министерския съвет на СССР заместник-председателя на Централния комитет на Българската комунистическа партия и председателя на Министерския съвет на Народна република България д-р. Гюдо Живков и пристигналите заедно с него член на Политбюро на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Министерския съвет на НРБ д-р. Живко Живков и членът на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Министерския съвет на НРБ д-р. Тано Цолов.

В Централния комитет на КПСС се състоя разговор на другарите Т. Живков, Ж. Живков и Т. Цолов с генералния секретар на ЦК на КПСС д-р. Л. И. Брежнев, член на Политбюро на ЦК на КПСС и председател на Министерския съвет на СССР д-р. А. Н. Косигин, секретар на ЦК на КПСС д-р. Ю. В. Андропов, член на ЦК на КПСС, заместник-председател на Министерския съвет на СССР, председател на Госплана на СССР д-р. Н. К. Байбаков, член на ЦК на КПСС и заместник-председател на Министерския съвет на СССР д-р. М. А. Лесенко и член на ЦК на КПСС и министър на външните работи на СССР д-р. А. А. Громикин.

В разговорите участваха също така извънредният и пълномощен посланик на НРБ в СССР д-р. Стоян Караджов. По време на разговорите ръководителите на КПСС и БКП обсъдиха въпросите на по-нататъшното развитие на българо-съветските отношения. Те с удовлетворение отбелязаха, че близката дружба между Народна република България и Съветския съюз се развива и укрепва. Българо-съветското сътрудничество, осъществявано в интерес на народите на България и Съветския съюз, придобива все по-многообразен характер, способствува за по-нататъшното обличаване на икономиката и културата на двете страни.

Изхождайки от стремежа и по-

Несвини накратко

● МОСКВА — Кoresпoндeнтът на „Правда“ в Токно съобщава за безчинства, извършени в кантората на Дружеството за японско-тайска дружба от китайски студенти в Токно. Вече втора седмица те заедно с „японски цеофани“ насилва се опитват да проникнат в кантората на дружеството и да извършат там порог.

● ЛОНДОН — Южновьетнамските патриоти са обстреляли вие-раголямата американска военно въздушна база в Да Нанг (Южен Вьетнам), като са съсредоточили върху нея огън от 140 милиметрови оръдия. Унищожени са няколко самолета, повредена е пистолетна. Убити са 42-ма американски и южновьетнамски военнoслужители, а около 100 са ранени.

Както съобщава от Да Нанг кoresпoндeнтът на Агенция Ройтер, това е вече втората атака срещу тази база през последните три седмици.

● ВАШИНГТОН — Един от влиятелните американски сенатори ръководителят на „кръстоносния поход“ срещу прогресивните сили в Америка Томас Дол беше напълно разобличен в големия финансов мащаб.

● ЛОНДОН — Вчерта на летнище то Гетунг се състояха първите по казни полети на съветския хеликоптер МИ-10. Снимката на този великан вече успя да обиколи страниците на английския печат. Чувствителен интерес към хеликоптера проявяват и представители на английски авиационни компании и фирми.

За решителен поврат в идеологическата работа

По инициатива на Окръжния комитет на Партията вече в киносалона на Профсъюзния дом — Велико Търново се състоя среща със секретарите и заместник-секретарите на градските и общинските партийни комитети, директорите на училищата, на културните институти, работници на идеологическия фронт от окръга. Пред тях говори по въпросите на идеологическата работа секретарят на Централния комитет на БКП Венелин Коцев.

В беседата си той дълбоко аргументирано разкри големия и бърз напредък на нашата страна по пътя на социализма и комунизма. Деветият конгрес на БКП постави колосални задачи за решаване през петата петилетка — заяви той. — А това, изразено образно, означава за пет години върху картата на България да се нанесат още една промишлена България, що се отнася до икономическия потенциал. За пет години да създадем толкова производствени фондове, колкото са създадени досега. По-нататък другарят Коцев разгледа подробно какво е състоянието на нашата икономика в светлината на Януарското съзвездие на ЦК на БКП.

На срещата станаха живи разисквания. Поставени бяха редица въпроси, на които д-р. Коцев отговори изчерпателно.

Другарят Димитър Стоянов, кандидат-член на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП препоръча още веднъж да се огледа състоянието на досегашната работа и се предпозамат конкретни практически мерки за тясно свързване на идеологическата работа с борбата за превръщане в нашата партията на Деветия конгрес на Партията.

Н. Димитрова

КЪМ НОВИ ОЩЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ В РАЗВИТИЕТО НА ТКЗС

ОКРЪЖНА ПРЕДКОНГРЕСНА КОНФЕРЕНЦИЯ

ВЧЕРА в кино „Девети септември“ — Велико Търново се състоя окръжната предконгресна конференция на ТКЗС. В нейната работа взеха участие членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, акад. Неделчо Неделчев, проф. Димо Владов и други.

Доклад за основните насоки на развитие в селското стопанство през последните години и успехите, с които ТКЗС посрещат своя учредителен конгрес, изнесе първият заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов. Изтъкнат бе големият интерес на селскостопанските труженници към въпросите в проекта за по-примерен устав, за което говори широко то им обсъждане по бригади, ферми, звена и селища, както и направените близо 500 предложения за допълнения и изменения. Ценни предложения бяха споделени и на конференцията.

Обобщавайки изказванията, секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев подчерта необходимостта от създаване на ТКЗС, което се поддържа, изтъкна той, от почти всички направени предложения. На конференцията бяха отчетени и резултатите от съвещаването в селското стопанство през изтеклата година, приеха се новите условия за съвещаване и обещаващо за преизпълнението на плана за 1967 година.

Избрани бяха 95 делегати и делегати за конгреса, между които членът на ЦК на БКП и председател на Националния съвет на Отечествения фронт Енчо Стайков, първият заместник-председател на Комитета за държавен контрол Димитър Стойков, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов, началникът на управлението „Земеделие“ Енчо Енчев, секретар на социалистическия труд Тодор Колев, акад. Неделчо Неделчев, проф. Петко Куниш, проф. Димо Владов, председатели на ТКЗС, бригадири, звеноводи, производственици.

БЕЗСПОРНИ

УСПЕХИ

СЛЕД АПРИЛСКИЯ ПЛЕ НУМ кооперативните стопанства в окръга направиха сериозни крачки напред — бързо увеличаване на общата и чистата продукция, доходът за труда. Постигнатото се дължи на упорития труд на кооператори и ръководители. Създаде се правилна организация на производството, издигна се високи принципи на материалната заинтересованост, от която дойдоха високите резултати.

Постигнато бе много в зърненото производство. Средно за периода 1959—1966 година окръгът получи по 200 кг пшеница от декара, по 243 кг ечемик и 355 кг царевица. Тези резултати са по-значителни в края на периода, когато бяха внедрени по-високодобивни сортове и се увеличи торенето с минерални торове, като за пшеницата освен амониака селитра се използваха и фосфорните торове.

Голямо внимание бе отделено

Другарят Димитър Тужаров връчва знамето на Окръжния народен съвет на председателя на ТКЗС — Масларево — стопанство първенец за 1966 година.

ните години особено добри са резултатите от царевната и захарното цвекло. Намален е разходът на жив труд във всички отрасли на животновъдството — гук все още себестойността на продукцията е висока.

ЗА БАЗАТА

И

БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО

КООПЕРАТИВНИТЕ стопанства в окръга през последните няколко години създадоха висока материално-техническа база. За кратък период основните фондове достигнаха 116 710 000 лева или със 101 на сто в повече спрямо 1959 г. Подобри се материалната заинтересованост, съществуват условия за изплащане труда на кооператорите в зависимост от крайните производствени резултати, поставени на принципа на външно-стопанската сметка.

Много са стопанствата, чие, които решават редица социални въпроси. Осигурява се безплатна закуска на ученици, платен годишен отпъск, безплатен храна за стари кооператори, пълна издръжка на детските градини, пионерски домове, изплащане семейни надбавки, болнични издръжка на студенти и др. Става практика всяка година стотици кооператори да бъдат изпращани на екскурзии в чужбина. Премията се на парично заплащане.

Значително се облекчи трудът на село, порасна благосъстоянието на кооператорите.

РАВНОСМЕТКАТА

ОТ

СЪРВЕВОВАНИЕТО

ПРЕЗ

1966 ГОДИНА

ОТ КООПЕРАТИВНИТЕ стопанства в окръга най-добри успехи има село Масларево, от ТКЗС в първа група, а от втора група — Асеново. ТКЗС — Масларево е поизтъкнук първенец и се награждава с преходно червено знаме на Окръжния народен съвет, грамота и 2 екскурзии в чужбина, а ТКЗС — Асеново — с грамота и 1 екскурзия в чужбина. (Подобна таблица за класирането в съвещаването по-малко на стр. 3 в този брой)

Бригада за комплексна механизация — първенец е бригадата на Илия Колев Страшилов от ТКЗС — Морави, която се награждава с грамота и 100 лева. На второ място се класира бригадата за комплексна механизация на Петър Радев Пенчев от МТС — Стражица, която работи в с. Чапаево. Тя получава грамота и парична награда от 80 лева.

Първенец-звено за комплексна механизация е звеното на Илия Николов Савов от ТКЗС — село Ресен, което се награждава с грамота и 50 лева. На второ място е звеното на Йордан Иванов Байчев от ТКЗС — Поликраище. То получава грамота и 40 лева.

Бригади-първенци, получили високи добиви: за пшеница — бригадата на Тодор Андреев Петров от ТКЗС — Дъсково, получила от 2320 дека средно по 385 кг със себестойност за 100 кг — 4.10 лева; за царевница при поливни условия — бригадата на

свинокомплекса, една птицефабрика за носачки и една за бройлери.

ЕТО

ЦИФРИТЕ

НА ВЪЗХОДА

В СРАВНЕНИЕ с 1959 година общата селскостопанска продукция, по съпоставимим цени през 1966 г. е с 60.2 на сто в повече. Обемът на общата продукция по цени на реализация се увеличи със 70.2 на сто в повече. Расте и чистата продукция — в растениевъдството увеличението е с 45.9 на сто, в животновъдството с 32.5 на сто. Възвисяването на човекоден от 2.36 лева през 1959 година достигна 4.26 лева.

През 1959 година от един декара обработваема земя е била получена обща селскостопанска продукция за 48 лв., през 1964 — 60.3 лева и 1966 — 77.8 лв. Материалните разходи са нараснали с 59 на сто, а общата продукция от единична площ — със 72 на сто. Това е положителна тенденция — ръстът на общата продукция изпреварва материалните разходи с 13 на сто. Разходът на труд в човекоден на 100 лева обща селскостопанска продукция е намалял от 22.22 на 8.90. Снизението на производствените разходи в труд се дължи на широко внедрената техника и предпазването на създадените бригади и звена за комплексна механизация.

Непрекъснато расте производителността на труда. За периода 1959—1966 година тя е нараснала с 257 на сто, а в животновъдството — с 249 на сто. Докато през 1959 година 100 кг пшеница е получавана за 1.7 човекоден, миналата година — за 0.40. С един човекоден през 1959 година е получавана 60 кг пшеница, а сега — 257. През послед-

дую Русев, председател на Окръжния съвет на ТПК, много основоположници на кооперацията. В изнесения от председателя на кооперацията Живко Малинов доклад бе подчертано, че на-

ред с усвояването на ново производство колективът бе в челните редици на съвещаването в чест на Деветия партинен конгрес. През всички тримесечия ТПК „Масив“ бе постоянен окръжен

първенец, а през второто, третото и четвъртото тримесечие бе и национален първенец в първообработвателната кооперативна промишленост.

Не случайно в приветствието си от

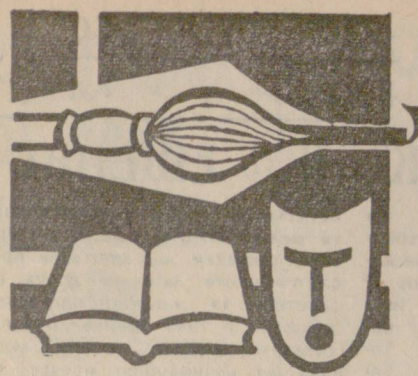
името на Градския комитет на Партията Димитър Петров подчерта, че през последните години колективът на кооперацията изправил големи крачки напред.

Поемайки за трети път преходното черво

ЗА ТРЕТИ ПЪТ НОСИТЕЛИ НА ЗНАМЕТО

Две патристни събития в историята на бора колективна на ТПК „Масив“ в селена на читалище „Искра“ — Велико Търново — два десетгодишнината от осъществяването на кооперацията и връчване

преходното червено знаме на Централния съвет на трудово-производителните кооперации. Гости на това тържество бяха Димитър Петров, първи секретар на Градския комитет на БКП, Пе-

Литература и изкуство

НЕИЗВЕСТЕН КОМПОЗИТОР НА РЕВОЛЮЦИОННИ ПЕСНИ

Българската революционна песен е била неизменен спътник в борбите на нашия народ против капитализма и монархофашизма. Тя се е родила в тази борба и е вдъхновявана от тях. Мнозина от нейните създатели са неизвестни никому. Имената им са вpletени в общия венец на революционната борба.

Един от тях е Христо Кънчев — автор на две песни, написани по случай смъртта на народния трибун Георги Кирков.

Христо Кънчев е роден през 1888 г. в гр. Елена. Баща му е завършил юридически науки в Париж и е бил адвокат в Елена, а майката — францужойка. Музикалните наклонности Кънчев наследява от майка си Алис Дюран-Кънчева, която е свирела добре на пиано. Семейството е имало в дома си пиано, донесено още при идването на майката през 1885 година.

Христо Кънчев завършва основно и средно образование в София. Десетгодишен, той започва да учи виолончело при учителя по музика Иван Юрганджиев и при Иван Цибунка. След завършване на гимназиалното си образование постъпва в новосъздадения оркестър като челист, където свири около три години под диригентството на Тодор Хаджиев.

През 1912 г. заминава за Италия, за да продължи музикалното си образование. Тук той постъпва в Миланската консерватория, където в продължение на три години изучава чело и теоретични музикални дисциплини. След връщането си в София е наново челист в оперния оркестър. През Първата световна война е капелмайстор на Пети полк в Русе.

След войната се свързва с

членове на Комунистическата партия. Той посещава клубна на тесните социалисти, където свири на уреджани партийни забави. Неведнъж тук слуша пламенното слово на Георги Кирков и се възхищава от големия оратор. В партийния клуб Кънчев се запознава с пролетарския поет Димитър Полянов.

Прогресивните представители на нашата интелигенция, на едно с цялата работническа класа, с болка посрещат смъртта на големия народен трибун Георги Кирков. Димитър Полянов, под впечатлението на тежката загуба, написва две стихотворения, посветени на него. Той дава идеята на младия музикант Христо Кънчев да ги постави на музика. Кънчев веднага се отзовава на предложението на пролетарския поет. Първата песен „Георги Кирков“ („Траурен химн“) е написана за смесен хор, а втората — „Георги Кирков“ („Спи, почивай“) — за мъжки хор. И двете са изпълнявани в партийния клуб в София. Тези песни са поместени в сборника „Песни на българското работническо движение 1891—1944“, издание на Българската академия на науките — Институт по музика.

Освен тези две песни Христо Кънчев е написал още около двадесет песни и няколко пиеси за чело и китара. Буржоазните условия и недооценката на изкуството го отклоняват още твърде млад от музикални занимания. Като наследник на бащините си именина той претърпява икономическо разорение, което го довежда и до духовен упадък. Христо Кънчев почина на 1 март 1967 г. във Велико Търново, където живя в продължение на много години.

Г. ГЕОРГИЕВ

ТЪРНОВГРАД

Пак над тия улици от камък натежава древна тишина. И в прозореца на моита памет светят озвездени имена.

От красива болка очарован викам твоята слава, Търновград. В небесата лунната подкова плува сред запален звездопад.

Хълмите като вековни кладбища чакат факели и ветрове. И пътуват сенки от балади. И възкръсват мъртви векове.

Идат конници... Земята стене. Полудяват птици и звезди. И се носи тропот и звънтене от копита, ножници, юзди.

И се вдига в битките грамада: падат и корони, и глави!... Падат! Но България не пада! С меч и китка в своя път върви.

Влиза в бой. Воюва. Побеждава. Пее песни... Шие знамена... И за нея Търновград остава вечен връх във всички времена!

„ПОТОМЪК“

„ПОТОМЪК“ — така се нарича новата стихосбирка на Матей ШОПКИН, която в близки дни излиза от печат. Тя съдържа стихотворения и поеми, писани през последните години.

Озарен от пролетна обич към обикновените хора, до болка трогнат от подвизите на нашите безсмъртни деди и бащи, заживял с проблемите на нашата нова съвременност, Матей Шопкин поднася на читателите една вдъхновена книга за България. Една книга — поклон пред ония големи българи, на които авторът е далечен и близък потомък.

И в новите си творби поетът остава верен на себе си, на своя светъл натюрел и полемичен темперамент, на своята човешка искреност.

В стихосбирката е поместена и поемата „Приказка за Търновград“ — една лирична изповед пред „застиналата музика“ на нашия старопрестолен град.

Стихотворенията, които поместяваме на нашата страница, са из „ПОТОМЪК“ — третата поредна книга на Матей ШОПКИН.

МОЛИТВА ОТ БОТЕВ ВРЪХ

Моя древна земя, побеляла от кости и преси, моя гневна земя, почерняла от мъка и кръв — дай ми оня бунтовен напев на хайдушките песни и зеления пламък на знамето с български лъв!

Дай ми гордата болка на своите безпаметни рани и дълбоката плач на Марица, Огоста и Вит!... Като млад богомолец издигам душата си в длани от върха на Балкана, в мъгли и в балади обит.

И те моля, земя, помогни ми докрай да остана влюбен в пъстрите люлки на твоите нощи и дни; залюлей ме над пропаст, приспи ме на равна поляна и сърцето ми в извор, в камбана и в меч превърни!

Аз съм кръвен потомък на твои борци и поети — помогни ми до гроба и в гроба да бъда такъв: да живея под светлия изгрев от светли завети, в боевете за тебе да падам безстрашен и пръв!

Помогни ми за тебе да пая, да плача, да страдам, с твоя вятър и с твоят жита и реки да шумя, с твоите песни спокоен да влизам и в рад, и в ада с твоите песни — божествена, българска, моя земя!

КРАТКА ПЕСЕН ЗА МЕН

Аз израснах в ония полета, дето синята Янтра шуми; дето вечер тополите светят като бели, огромни камъи;

дето нощем луната се вози на каруца от златни звезди; дето сутрин блестят коловози и чернеят безбрайни бразди;

дето в погледи, в думи и в длани има слънце, простор, красота; дето няма високи балкани, но се раждат високи жита!...

ДВЕ СТИХОСБИРКИ — ДВЕ МЕДЕНИ ПИТКИ

„Гергьовска люлка“

Първа книга на младия талантлив поет Георги Данчев. Прочетох и последното стихотворение „Утре“, затворих корицата с радост и благодарност. Първа книга — първа сполука.

В тези четиридесет стихотворения е включена съвестта, пряснотата на нашата прекрасна Родина. Красотата на нашата дивна природа. Песните на поета са прости, кристално нежни, чисто искрени, интимно тихи, излезли от дълбините на горещото младежко сърце, готова да се пренесе в жертва на любимото Отечество.

В поезията на Данчев е изразена пълно чистота му любов към красотата на нашата природа. В нея блика възторжено възхищение, непринуденост, сочна мисъл, богата емоционалност, звучна ритмика — зрели качества на младежката поезия. Още първото стихотворение „Земята е длъжница“ дава паспорта на поета към бъдещето светло:

Земята, черната земя!
Отавана в нейните обятия
гласът на дядо занемя —
гласът на хули и жалост.
Потъпа в зрелите жита
пролетката ми оръсия.
Земята връща и потта
на ония
дете в нея гният!

В поезията си Данчев разкрива българската душа, същността на българския национален дух: „ляма по-къси пътища от тия, дето довеждат до бащините домове — от тия дето прекриват през бащините прагове“ („Малка песен“).

Чувства се във всяка песен неговата свежа, неизчерпаема жизненост, неизтощима жизненост на нашето социалистическо съвремие, жажката за волюст, за свободния труд: „Слънцето засямя се оглежда в капчиците, в мокрите листа и раздвигане шедро златна прежда над едра класилите жита“ („По следите на дъжда“).

Възпява красотата на българската природа с най-високо патристично чувство. Вдъхновен от

миналото на своя народ, той се свързва с неговото бурно настояще. Поетът върва в ярко грейналата алена звезда на Родната, върва в красотата на новия й живот: „Непокорените моите деди тий я чакали с лъсна тишина. Под гергьовските едри звезди те поемали пътя хайдушки. Аз я чаках — тий моя баша чакал радост да жъне в нивята. А на мен скъп завет завеща — да се вслушвам напролет в земята“ („Очаквана пролет“).

С патос, без да се задължава, отразява в творчеството си трудовите подвизи на обикновените хора, в които върва за изграждането на ведрото утре на целия народ: „Утре зората ще бъде по-блява... Колько надежди несбъднати утре клонци ще свеждат с първия плод!“ („Утре“).

Сърдечната поезия на селския труд, на селската радост, нейната простота, нейната здравя, бодра жизнерадост пленява, очарова, защото е изпята без поза, защото е израз на народната душа: „Сред тия натежали ниви едно знаменито открий. Открий един правен огън, горял от древни векове в дни на бури и тревоги, надмогнал всички ветрове“.

Патристичът на Данчев е горещ, чист и кристален. Ложи когато той е далеч от Родната живее с нейния образ. В „Зелена светлина“ той се чувствава чужденец на своя народ, защото шатство живее пол ветропо родно небе, сял се с народа... и в съня си виждам те такава, каквато бе при близката раздяла, каквото бе при сепната целувка — окъпана в зелено!“

В „Гергьовска люлка“ преобладава личното настроение, личното чувство, интимната лирика. Има застъпена социална проблематика, например в стихотворението „Италия“ той разработва социална тема. Тук показва възможностите на поета и в тази насока. Но и при двата случая звучи уверения мелодичен глас на големото сърце, сърцето на истинския поет. Затова си позволявам да похвалю своите бележки с думите на поета Иван Давидков, който представя Георги Данчев пред читателите с правдив думи: „Нека в очите му живеят светлините, които водят при хората, при гостоприемните им отвори, при вечното ухане на техния залък. Нека творческото безтапожество бъде винаги негов

спътник“. Нека... На добър час!

„Южният премия“

Поетът Христо Черняев по географско определение е от аянтата на Янтра. Той е напълно поет. Следва определен път на своето творческо развитие. Той е също с шастлива съдба на поет. Неговата муза е безкрайно шедра. Всяка година ми рава с нова книга стихотворения. Ето в края на 1966 г. излезе „Южният премия“, а днес четем в книгата си ежедневниците за излизането на новата му книга „Животът, който не умира“, издание на ИМ.

Ше се спрем на „Южният премия“, защото е важен етап от творческото развитие на този чистосърдечен и топъл лирик. Надарен е с богата възприемчивост и жизненост. Това силно се усеща във всяка песен на поета. Отзивчив на всеки трепет, на всяка радост в живота, сърцето му е пренеплънено с чиста човешка любов, с бурен порив. Испитан многообразно на живия живот, опознал напълно неговите превратности, той му се отдава изцяло, за да спомогне с голямата си човешка любов да го направи по-честит, по-шастлив, по-красив. „Безкрайното небе се проясня. Наликна слънчицата след дълги дни в откошеното си гнездо се връща“ („Иде пролет“).

С тази топла вяла, задушено чувство е обляна всяка неговата песен. С право може да се твърди: силата на тази топлата, на тази човешка любов най-силно се разкрива в „Южният премия“. С неутолима жажда той се радва на природата и красотата й, на живота и неговите възгледи, копнее за волюст близък непринудено като бистроострен, пълноводен планински поток, който разлива с влага лъжи и градини: „Земята е шарена. Слънцето хвърля в очите големи и шарени кръгове. Бавно дими пръстта развизана... и търсим над полския тънък и трепетен дим да видим не идват ли първите шарени шарки“ („Южният премия“) — първите пръстеници на пролетта в живота. Ити „Янтра полетата млади пак прекосава сега,

саякаш в градини, в ливади блестя сребриста дъга“ („Янтра“).

Вярата в живота, в човека е друга характерна черта на свежата лирика на Христо Черняев. С вяра в живота човекът преобръзва, осмисля всеки ден, всеки час. За него истинският живот е в деня — в този ден е озарено сърцето на поета с бездънната благодат на слънцето, на радостта, на здравето, на шастнето („Ден“): „Дъхти на мента и на мед, в разгара си е сенокосът. Големите птици слънчоглед като слънца лещата носят. Небето хвърля светляни и пламва дрехата му синя“.

Богатата жизненост на поезията в „Южният премия“ е свързана с житейската мъдрост на поета. Това му дава възможност пълно да изяви личното, интимното и социалното, но винаги претелени, винаги допълнени. Мъдростта на младото, горящо като факел сърце, е изявена в синтез в лиричната песен „Родино“:

„Да запя с твоите слънчеви градини,
да се слея с твоите бянали
солца,
да затичам бързо с ручиците сини,
дето отразяват множество слънца,
... И да те обичам с общ
споделяна,
дето може само да се побере
между Дунав и Беласица зелена,
между снежен Ком и Черно
морь.“

Жизнеността на поета се корени

ни в отношението му към красотата на природата. Тя е неизчерпаем извор на здраве, болост, шастие. Черняев е влюбен в природата на нашата родина. Дори в спокойния рисунок на картината, на пейзажа тя е раздвигана, затова тя смайва, поразява:

Пия от вечната младост,
дето ми дава крила,
пия и света от радост
с влажното мое поле!
(„Дъжд“)

Такива редове не избледняват от съзнанието на човека. Защото лиричските чувства на поета са призмата, която пречупва картината от природата, за да се превърне в пейзаж на самия живот, на душевността на поета. При творческите превъплощения на поета, лириката на Черняев се е домогнала до пълни обобщения на народния дух: „И вършини, вършини. И под снега неспирен ти долавяш — неспирно от зори по земята ми със хоризонт мислен въшност колко много, много се твори“ („Зима“). Чувствавай Родината до себе си и вършини към новия ден.

Лириката на Черняев е пълноводен планински поток, който извира от родните планини и роси земните недра на скъпата родина. Шедността на неговата муза й влива безкрайна жизненост, която окрила духа на народа и го води към ведро утре.

Димитър ДОБРЕВ

Манифестация на родното изкуство

Прегледът на художествените съютейни колективи при Дома на Народната армия във Велико Търново, който се състои във вторник, събра в салона на Дома много военнослужещи, граждански. Програмата на всички колективи, съставена от наши и съветски песни и танци, допълна на всички. Прегледът се състоя във вълнуваща манифестация на нашето родно, самотно изкуство.

Редяха се колектив след колектив. Публиката аплодираше всяко изпълнение. Но с две неща то си преглед ще се запомни, ще остави следи в съзнанието на стотиците присъстващи.

Пееше дамският битов хор. Нищо не подкажа събирането на конференция, че като съществува на една от песните ще бъде ма-

йор Лукан Ценов. Но достатъчно бе много малко, за да заяла дее златата със своя мек хубав глас. Публиката, която досега никога не бе го слушала, го обикна, изпращаше винаги неговото изпълнение бурно, възторжено.

Вокалният състав „Велико Търново“ също се откри ярко на прегледа. Не само с изпълнението на солиста инж. капитан Геропи Геренски, станал вече любимец на публиката. Съставът остави хубаво впечатление, преди всичко със своята програма. Много от песните, които бяха изпълнени, са за нашия чужденеца в чужбина. Някои от тях е композирал ръководителят на състава Борис Спирidonov. Те се понараваха на всички.

Един час при Ангел Каралийчев

С МИРЕНО влязох в неговия дом. Сяхах влизам в древен храм. Големия наш съвременник, бележития майстор на словото, изтъкнатия писател, нашия земляк Ангел Каралийчев заварих в работния му кабинет. И в този мразовит ден той твореше. Въпреки напредналата си възраст той енергично подскочи, здрависа ме с мойски и ме поведе към писателската маса, отрупана с ръкописи, с току-що донесени от печатницата коли с томове книги. Седнахме до прозореца, на който се открояваша стилизиран паметник на прославения великотърновчанин — Патриарх Евтимий.

В очите на именития български писател искри радост. Той нескрипо се вълнува, иска да научи от мен подробности за хората от родния му Великотърновски край, за всичко. Него го интересува и най-малката дреболия. Стига тя да се отнася до родното му село Стражица, до възстановителните работи в старопрестолния град, до студентите от Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“, до кооператорите от различните стопанства, до работниците от нашите заводи, до учители и ученици...

Минутиите просто летят. Авторът на неувяхащите, на безсмъртните творби се радва повече от дете:

— Още, още разказвай! — настоятелно моли той.

Сетне мигом навежда глава, за да не забележа напирещите в очите му съзри, и бавно заговори:

— Щом се завърне, да поздравя хората, моите хора поздравя! Далеко съм от тях, но все ги мисля. И никогата няма да ги забравя. На тях дължа извънредно много, почти всичко, което съм постигнал. Благодарение на моите земляци и на всички, които те направиха за мен, аз пораснах. С техни усилия сътворих неща, които са преведени на двайсетина езика, издадени почти в целия свят. Тази година голяма част от книгите ми се превеждат на английски, френски и испански език. Предстои преведането им и на италиански. Благодарение на езика, който научих в моето родно село, поставах се да направя нещо, за да се заговори за България. Чудеса не съм направил. Но и това ми стига — с художествени произведения прославих скупото си Отечество на международното световно поле на литературата. За успехите си въобще съм длъжник на другарите си от родния край, признателен съм им за целия живот. При тях засуха първо място, там раснах на воля. Те ми дадоха език, с който навсякъде се гордея. Мило ми е да приказвам с тях на езика, с който са говорили нашите майки и бащи, който е основата на моето творчество, без който съм немислим.

Любопитството ми расте непрекъснато. Журналистическата ми страст настоява да научи още много неща от творческото ежедневие на писателя, искам да вляза в неговата творческа лаборатория, искам да споделя всяка неговата мисъл, да запамята всяка неговата дума.

— Пиша, и сега пиша! — отговори на въпроса ми творецът. — Усилно пиша спомени. Това ще бъде обемист том спомени от времето на Георги Бакалов и Георги Милев, от епохата на Христо Смирненски до ден-днешен. Почти привърших книгата си, която предадох в издателство „Народна просвета“ Тези дни ще бъде сложена под печат. Тя ще обхваща близо триста и петдесет страници. Току-що предадох на издателство „Български писател“ за печат и една детска книга. Тя ще съдържа най-хубавите приказки от цял свят, преведени и преразказани от мен.

Полобопитствуваш да науча и за други творчески възгледи на големия белетрист.

— Имам и нови планове, които вярвам, че ще реализирам. Но здраве да е! Налявам се, че през пролетта пак ще навещавам издателствата...

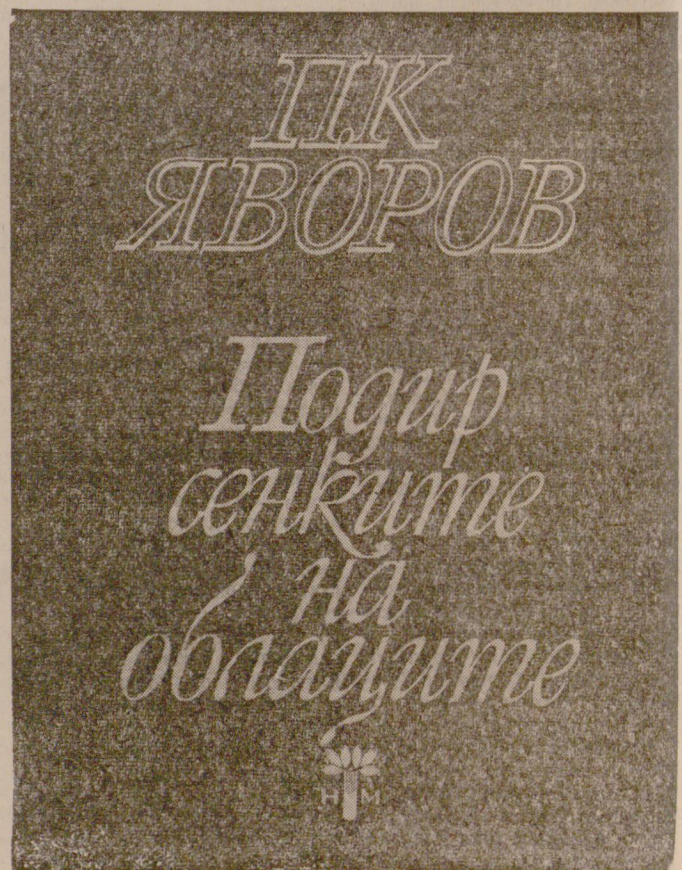
Разговорът е така увлекателен, така сърдечен, че просто не ми се напусна този уютен дом, в който писателят е сътворил голяма част от неподажаемите си произведения. Но времето е неумолимо. Трябва да оставя твореца на себе си, да оставя творческите мисли, трябва да пестя минутите му.

Развълнуван, трогнат до слъзи, Ангел Каралийчев силно стисна ръката ми, сякаш стисна частца от неподажния роден край. А на тържественото ми пожелание да поздравя хората, неговият призива ме им „български жито“.

Неволно се наведох и телунах деснищата на автора на „Земята на българите“, целувах омази деснища, които сътворих и продължава да твори безсмъртни химни за родната българска земя и за нейните героични чедо. От празнувах един светъл празник, сънувах сякаш сън, неповторим като всеки сън.

Николай КОТЕВ

„Подир сенките на облаците“

Най-после издателство „Народна младеж“ зарадва читателите с първото луксозно издание от избрани творби на един от класиците на българската поезия — Пеко Яворов, под заглавие „Подир сенките на облаците“. Сборникът съдържа циклите „Лист обрел“, „Възсърци“, „Прозрение“ и „Парицата на нощта“. Поместени са кратък предговор за Яворовото творчество от Слав Хр. Караславов и спомени на Димчо

Дебелянов и Иван Вазов. Публикувани са и интересни снимки на Яворов. От това издание са отпечатани 5000 броя с репродукции от творби на Иван Милев и 15 000 с линограви на Любен Зидаров. Към сборника има приложена грамофонна плоча, произведена на „Балкантон“, със записи на най-известните Яворови стихове и изпълнение на Яворов и засл. артист Любомир Кабакчиев.

Борба

Високото качество — първа грижа

Колективът на свишовските строители през 1966 г. реализира близо два пъти повече натрупвания от предвидените по плана. Тези средства, които и занапред ще се умножават, дават възможност да се отделят повече суми за нуждите на социалистическото съревнование, за по-пълно съчетаване на моралните и материалните стимули в борбата за високо качество. Полети са вече и много инициативи в това отношение.

Може би една от най-хубавите е подета за разгаряне на съревнование за най-добро качество между бригадите. За всяка специалност — зидари, мазачи и др., са определени отделни парични награди, съответно първа, втора и трета. Резултатите се отчитат на два етапа през годината и това повишава значително интереса на строителите към съревнованието, активизира вътрешно-бригадните качествени комисии.

От преминалите два етапа за 1966 г. с най-добро качество на извършените строителни работи се оказаха комплексните бригади на Благо Стоянов и Слави Петров, мазачите на Георги Колев и Неделчо Русанов, мозайкаджите на Петър Николов и Иван Панайотов и арматуристите на Руси Лазаров. Голям дял за сроичното и качествено предаване на хотел-ресторанта „Калето“ има и обектовото ръководство, начело с техническия ръководител Георги Княжев. Освен него миналата година свишовските строители предадоха 14 обекта и 2 подобекта. Единият от тях е с отлично качество, 8 са с много добро и 7 с добро.

За изпълняването на висококачествени строителни работи отблизо оказва контрол и помощ специална комисия по качеството, която се изгражда за всеки обект. Но тъй като нейните членове участват в строителното производство и са заинтересувани от обемното изпълнение на плана, някои нередности се „пропускат“ и не се отбелязват в протоколите. Има обаче и технически ръководители, които съзнателно приемат някои работи с незадоволително качество, за да не си развалят „отношенията“ с бригадите и да не „пропъдят“ хората.

По-активна дейност в борбата за подобряване качеството на строителството е разгръщала през годината качествена комисия, която е изградена към Строй-

района. Тя редовно обхожда обектите, проверява най-щателно изпълнението на процесите и веднага дава препоръки за подобряване на качеството. Благодарение на нейната помощ и съзнателното отношение на работниците от комплексната бригада на Благо Гатев всичко, което те са направили по изграждането на Химическия техникум, е с високо качество.

С най-добро качество са тухлените зидарии на жилищните кооперации „Г. Димитров“, „Здравец“ и „Калето“. Мерило все пак за добрата или лошата работа на зидарите са мазачите. С цената на много труд и умение те премахват някои от недостатъците, които се допускат. За да се подобри качеството на изкопичските работи, е необходимо да се обобща през годината по-голямо внимание на трамбуването. Съществен елемент, от който много зависи окончателната оценка на качеството за даден обект, са дърводелските работи. Затова би трябвало в бъдеще да има към техническия отдел специалист, който да приема дограмаджийските изделия.

За решителното подобряване качеството на строителството в Свишов отсегаше се вземат полезни решения. Едно от тях е — довършителните работи на всеки обект да се приемат и одобряват от специална комисия, след като качеството бъде сравнено с първоначално одобрена и приета от бригадите моштра-еталон. Търси се подходящо решение и на такъв парлив въпрос като предаването на завършените работи от бригада на бригада. За реда и начина, по който това ще става, сега се разработва нарочна инструкция. Предвижда се и специална наредба, с която ще се осигури известно допълнително стимулиране на обектовите колективи. Главното в нея ще е отбавите, които се правят по качеството от приемателните комисии, да бъдат за сметка на виновните лица.

Ръководството на Стройрайона има още редица планове и замисли по тези въпроси, които е решило да осъществи през тази година. Новите форми на работа за подобряване на качеството първа ще се развиват и обогатяват. На помощ ще бъде и новият начин на стопанско ръководство, който създава условия за по-творческо решаване на проблемите, свързани с качеството на строителството.

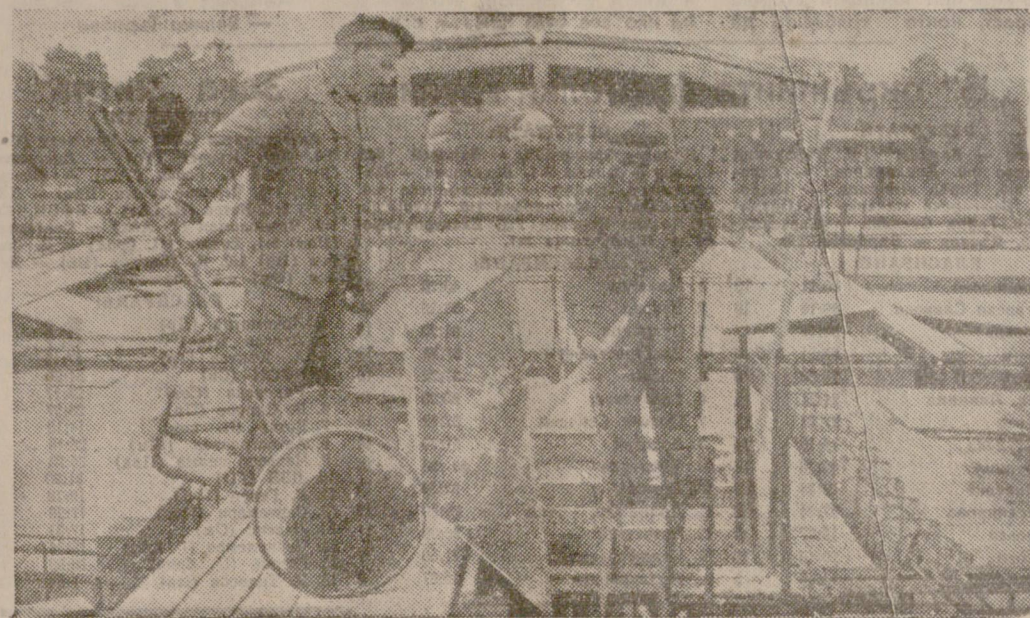
К. БАКЪРДЖИЕВ

РЕЗУЛТАТИ ОТ СЪРЕВНОВАНИЕТО МЕЖДУ ТКЗС ОТ ОКРЪГА ЗА 1966 ГОДИНА

ТКЗС	Ръстът на общата продукция на 1 декар обработваема земя в сравнение със средно-годишната продукция за последните 3 години				Получена продукция на 1000 дека стокпанисваема земя лв.		Разход на труд и материални средства на 100 дека селскостопанска продукция лв.		Средно годишно възнаграждение на 1 постоянно зает в производството кооператор, лв.		Бъщо точки	
	Обща продукция на 1 декар 1966 г.	Обща продукция средно за 1963-1965 г.	%	клас. ранг	лв.	клас. ранг	лв.	клас. ранг	лв.	клас. ранг	лв.	клас. ранг
1. Масларево	125.66	76.10	165.12	1	21 677	3	54.02	1	1230	4	9	
2. Подикраище	144.25	105.17	137.16	7	36 376	1	62.21	5	1079	12	25	
3. Моравя	116.09	89.20	130.14	12	26 041	2	59.33	3	1090	16	33	
4. Козловец	97.92	71.30	137.34	6	17 641	11	64.25	15	1275	3	35	
5. Ресен	132.31	105.90	124.99	19	17 103	14	54.18	2	1356	2	37	
6. Страхилово	105.67	78.34	136.03	8	17 377	13	64.74	16	1406	1	38	
7. Алеково	87.82	62.35	139.78	3	14 067	24	59.93	4	1137	9	40	
8. Обединение	99.70	75.31	132.39	10	19 422	9	62.31	11	1120	11	41	
9. Драгомирово	75.83	56.90	133.27	9	20 292	5	66.28	22	1175	7	43	
10. Дъсково	105.79	81.70	129.48	14	19 260	10	64.75	17	1177	6	47	
11. Ов могила	92.97	72.15	128.86	15	21 063	4	65.54	18	1073	13	50	
12. Д. Оряховица	108.62	83.77	129.66	13	19 466	8	60.23	6	891	24	51	
13. Пол. Синовец	112.32	94.34	119.05	23	19 793	6	65.55	19	1188	5	53	
14. Карансен	103.35	70.97	145.06	2	14 851	21	66.05	20	1131	10	53	
15. Михалици	110.44	87.61	126.05	17	15 150	19	61.52	9	1067	14	59	
16. Д. Липница	90.92	65.84	138.72	5	14 394	23	63.11	13	937	19	60	
17. Павликини	105.43	86.03	122.55	21	19 536	7	63.60	14	901	21	63	
18. Камен	93.31	74.50	125.25	18	16 110	15	63.04	10	898	23	66	
19. Самоводене	85.16	68.37	124.56	20	15 081	20	60.84	8	945	18	66	
20. Сушица	76.62	55.09	139.08	4	15 788	17	66.55	23	851	26	70	
21. Пол. Тръмбеш	96.35	74.83	128.72	11	16 100	16	66.15	24	1062	15	71	
22. Г. Студена	82.16	62.91	130	11	15 533	18	69.97	26	1015	17	72	
23. Лясковец	75.51	66.49	113.57	26	14 600	22	60.32	7	839	27	82	
24. Върбовка	93.81	81.48	115.13	25	13 392	26	62.98	12	925	20	83	
25. Б. черква	104.49	90.30	115.71	24	17 529	12	68.82	25	905	22	83	
26. Ореш	82.29	73.73	111.61	27	11 442	27	70.73	27	1174	8	89	
27. Драганово	72.20	59.57	121.20	22	13 748	25	66.22	21	880	25	93	

II. група

1. Асеново	95.90	68.75	139.49	1	13 770	3	64.22	1	948	3	8	
2. Стражица	126.10	97.73	129.02	2	17 960	2	65.20	2	945	4	10	
3. Килифарево	77.70	64.20	121.03	3	11 780	5	66.68	4	1002	1	13	
4. Джулиница	106.50	91.90	115.88	4	18 918	1	65.98	3	903	5	13	
5. Сухиндол	87.60	84.94	103.13	5	13 132	4	70.96	6	980	2	16	

Бригадата за комунистически труд на Цоню Радославов налива бетон на главния корпус на Завода за биоконцентриращи смеси — Горна Оряховица. С редовното и качествено преизпълнение на трудовите норми бригадата се очертава като една от добрите

Пред Седмичата на гората

ЖИВОТРЕПЯЩ ВЪПРОС

Възобновяването и охраната на горите са първостепенни задачи, които са стояли и стоят пред горските стопанства към Районната дирекция на горите — Велико Търново. Във връзка със значителното намаляване на запасите от дървесина нов и животрепещ е въпросът за добиването на колкото е възможно повече дървесина от така наречените отглеждани сечи. С неговото правилно решаване, от една страна, се постига намаляване експлоатацията във високоствелните дървовъсти, от друга страна, ще се използва всичко онова, което пречи на правилния растеж на дърветата в дървовъстите и всичко, което изсъхва и умира, попаднало под склона на насажденията.

И досега икономията на дървесина стоеше като важна задача пред колективите на горските стопанства. Най-вече се наблюдава на икономите в сечищата, във временните складове и в дървопреработвателните предприятия. В същност това са важни източници. Като се разкриват правилно сечищата в сечищата, като се похабява по-малко строителна дървесина при извоза и като се използва целесъобразно дървесината в дървопреработвателните предприятия и в строителството, се икономисва много ценна дървесина. Но само това не е достатъчно.

Сега във връзка със заложата да се увеличи добиваната дървесина от отглежданите сечи въпросът за икономията на дървесината се поставя най-остро пред горските надзиратели. В най-кратко време те трябва да обхванат участниците си, да огледат насажденията

и определят на кои места ще се работи през следващата година. С редовното извеждане на отглежданите сечи ще се добият много греди, минци подпори и много скари, мертеци и различни видове колове за селското стопанство. Ще се произведат и много дърва за огрев. Общо за Районна дирекция на горите — Велико Търново планът за 1967 г. предвижда отглеждането на 60 хил. декара млади гори. От отглеждани сечи първи и втори етап Горското стопанство в Горна Оряховица ще добие 6572 куб. м строителна дървесина и 12 985 куб. м дърва за огрев.

Когато в един студен февруарски ден заедно с гл. инженер Алтнев обикаляхме района на Горското стопанство в Горна Оряховица, работата по отглеждането вървеше нормално. И тогава бригадите на сечките Стефан Добрев и Костадин Иванов бяха на работните си места в пълен състав. В същото време и извозът вървеше редовно, а камионите на стопанството откарваха материала до най-близките гари. Но както и на други места и тук се забелязват някои слабости. За да не се допуска в бъдеще, нужно е горските надзиратели да изяснят още по-добре на работниците, големия част от които са нови, как е най-целесъобразно да се разкриват дърветата. С това ще се постигнат по-добри резултати в добиваната на ценни строителни материали, което е от полза както за стопанството, така и за работниците.

Ал. БЪЧВАРОВ

ЩЕ УВЕЛИЧАТ ДОБИВА НА МЕД

Двете кооператорки, които се грижат за пчелните семейства в Златаршишкото стопанство — Розка Чакрова и Недка Тончева, получиха през изтеклата година 1900 кг мед, при план 1700. За да се увеличи добивът на мед, тази година се предвижда лагуване

то на пчелите, като кошерите се изнасят в подходящи места, където има обилни цфетже на медоносни растения. Предвидено е пчелните семейства да се увеличат с още 25.

М. Димитрова

По плана за второто полугодие

Преди няколко дена колективът на клонна на „Винпром“ в Елена прекрачи прага на второто полугодие. Тази решителна стъпка той направи след като изпълни плана си за общата промишлена продукция за първото полугодие 102 на сто,

В момента силите на работниците, специалистите и служителите са насочени за изпълнение на организационно-техническите мероприятия, които ще издигнат на по-високо равнище техническия прогрес

К. Василев

ЗА ПОВЕЧЕ КРАВЕ МЛЯКО И ЯИЦА ПРЕЗ ЗИМНО-ПРОЛЕТНИЯ СЕЗОН

През настоящата година плановите задачи, които се поставят пред животновъдството в окръга, са значително по-високи в сравнение с получените резултати през 1966 година. По предвидените данни общата продукция краве мляко ще се увеличи с около 10 процента, овчето мляко — с 10 процента, яйцата — със 7 на сто. Средният млеконалощ ще нарасне със 160 л, средната носливост — с 12—15 яйца, а средният възрастен — с 200 г. Това налага още в началните месеци на годината във всички стопанства да се вземат решителни мерки за осигуряване по-голям ръст на животновъдската продукция в сравнение с миналата година. Получените резултати за първите два месеца са показателни за то-

ва как ръководствата на стопанствата и специалистите работят за изпълнението на тази задача. Към 1 март в окръга е произведено 868 000 л краве мляко в повече от същия период на миналата година. В по-голямата част от стопанствата се подобри храненето на кравите. В резултат на това се увеличи млеконалощта. Към 1 март стопанството в Ресен получи 74 000 л в повече от миналата година. Подикраище — 61 000, Страхилово — 59 600, Върбовка — 51 800, Килифарево — 46 600 литра.

Независимо от общите добри резултати в увеличаването на краве мляко за окръга, в отделни стопанства това увеличение е незадоволително, а в други — получената продукция е по-ниска от

миналогодишната. В Ов могила например са получени с 15 400 л по-малко. Причината за това е, че в стопанството не се осигуряват балансиран дажби за дойните краве. Не се хранят карамил. Концентрираният фураж не се дава съобразно млечността на кравите. В Ореш силажът е само от разредено прибраната царевична. Царевичакът е лошокачествен. Сеното — недостатъчно.

В Дъското стопанство от фуражна кравя се дои дневно по 6.5 л. От поставената дажбена таблица в кравефермата се вижда, че се осигурява дневно по 7.78 крмъни единици и 750 г смилаем протеин при необходимост по 9.6 крмъни единици и 870 г смилаем протеин. Като се има предвид, че от началото на годината

са отглеждани 160 краве и юнци, т. е. 41.8 на сто от общия брой на кравите, то е наложително да се използват продуктивните възможности на тези животни чрез осигуряването на необходимите крмъни единици и смилаем протеин. Крайно недостатъчно е и количеството на концентрирания фураж, даван за стоковете и племените краве. Незадоволителни са резултатите и в стопанствата в Павликини, Драгомирово, Самоводене, Долна Липница, Сушица и други. Необходимо е тук да се вземат незабавни мерки за осигуряване балансиран дажби за кравите.

В някои кооперативи са на привършване сечките фуражи и сено. Има опасност в края на март да се намали млеконалощта

и се повторят миналогодишните слабости, когато през тези месеци загубиме над 600 т краве мляко. Това налага във всяко стопанство и ферма да се направи точен разчет за изхранването на наличните фуражи и своевременно да се замени оня фураж, който е привършил. При наличното на повече концентрирани фуражи тази година, да настъпването на зеленото хранене, част от сено и сечките фуражи може да се замени с концентриран, във вид на смеси, с по-големи количества мела и карбамил.

Незадоволителни са резултатите през януари и февруари и в птицевъдството. До 1 март в окръга са получени по-малко яйца в сравнение със същото време на миналата година. Причината за

това е преди всичко в храненето на носачките, лошият микроклимат в помещениата, не добре подготвените ярки в отделни стопанства.

Специалистите и птицевъдите в Масларево, Полски Сеновец, Страхилово, Долна Липница и други не се съобразяват с това, че една високопродуктивна порода, каквато е сега „легхорн“, не може да се храни както преди. В тези и редица други стопанства не се осигуряват за носачките моркови. Не се дава редовно бирена мая и сено брашно. Не се кълви чечики, не се джоджика, не се храни бито мляко, суровата и пр.

Трябва да се вземат мерки за подобряване микроклимата в кооперативите чрез редовно проветряване, намаляване влагата в помещениата и пр. Един значителен резерв в стопанствата сега

са получените есента пилета, които до края на март ще пронасят масово. За тях трябва да се подготвят необходимите грижи и се комплектуват навреме основните стада.

Пропуските, които сега са налице в животновъдството, са преди всичко от организационен характер и те могат да се преодолеят, ако ръководството на стопанствата, зоотехниците и завеждащите фермите водят упорита борба за ликвидирането им.

Атанас АТАНАСОВ

главен специалист при управлението „Земеделие“

Борба

17-23 март СЕДМИЦА НА БЪЛГАРСКАТА АРХИТЕКТУРА

Стана вече традиция дните от 17 до 23 март, всяка година да се чествуват като седмица на българската архитектура.

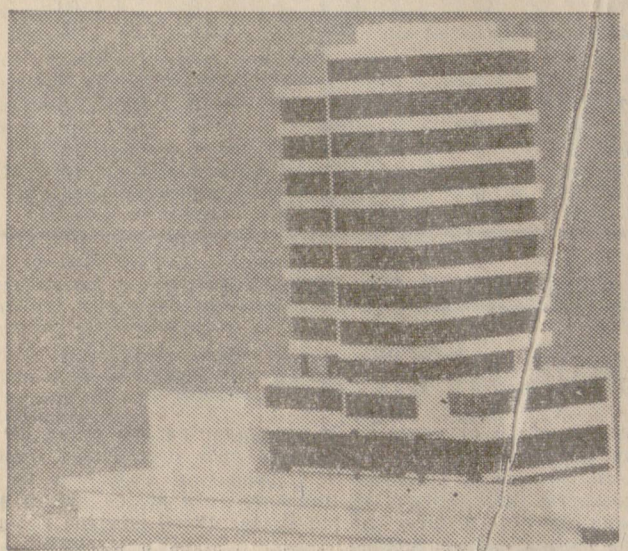
Архитектурата по своето предназначение е да служи на хората, да създава благоприятна обстановка за живеещо и творческа работа. В този смисъл задачата на архитекта, който със своя талант и труд предначертава жизнената среда, в която човек ще трябва да развива своята всеотдайност, не е само високо патристична и гражданска, но тя е и цивилизаторска по своята същност.

Нашата архитектура е в непрекъснат възход. Броят на новите жилищни комплекси, читалища, училища, детски ясли и градини, хотели, почивни станции и др. ежегодно се умножават. Разхубавяват се и се благоустрояват нашите градове и села, в архитектурно оформление на които все по-ярко проличава ново съвременно твърдение. Във Велико Търново се изграждат прекрасните жилищни комплекси: „Дружба“, „В. Левски“, „Н. Габровски“ и др. До неузнаваемост промениха своя облик центровете на Горна Оряховица, Лясковец и Стражица. Строит се многобройни жилищни и обществени сгради в Сливов, Павликени, Елена и Полски Тръмбеш. Развиват се

и се утвърждават на съвременно ниво много от запазните своята жизненост традиции от националното ни архитектурно наследство. Безспорно е, че в творчеството на великотърновските архитекти все по-определено се очертават тенденции, които говорят за здрави творчески търсения, за ново виждане в архитектурната трактовка за създаване оригинални самобитни архитектурни творби, ярко съвременни, с несъмнени художествени достойнства. Тези тенденции намират все по-широко проявление и в редица нови проекти като например: за жилищни сгради в Лясковец, сградата на Районната проектантска организация — Велико Търново, читалищния дом в гр. Елена — отразили ярко съвременни средства възрожденския дух на старата българска архитектура.

Великотърновските архитекти посрещат с пълно разбиране и всеобщо одобрение, големите задачи по архитектурно-градостроително изграждане на нашите градове и села, поставени от Девятия конгрес на БКП и няма да пожият сили, талант и умение за решаването им.

Арх. ИВ. ПЕТКОВ
председател на дружеството на архитекти — Велико Търново.

Макет на сградата на Окръжния кооперативен съюз — Велико Търново, чието изграждане започна. Със своята обемно-пространствена композиция тя ще служи като архитектурно-градостроителен акцент на ул. „Васил Левски“.

Проектант архитект ИВ. ПЕТКОВ

ПОЗНАВАТЕ ЛИ ФУТБОЛНИТЕ ПРАВИЛА?

ФУТБОЛЪТ е най-масовата спортна игра и във Великотърновски окръг. Футболните състезания се посещават от хиляди зрители. За да се намалят до минимум измораваността и спорите между футболни съди, състезатели и публики, необходимо е любителите на футболната игра да познават основно правилата и да ги тълкуват правилно. В спортната колона на вестника ще поместим със съкращения някои от по-типичните положения от правилата, по които най-често се спорят и се разисква по игрища и стадиони.

ЗАСАДА

ИГРАЧЪТ е в положение на засада, когато:

а) се намира в противниковата половина на игрището;

б) се намира по-близо до противниковата линия на вратата, отколкото е топката;

в) има между себе си и противниковата линия на вратата само един играч (независимо дали е вратарят или друг).

За да се определи откъде засада, трябва и трите условия да бъдат

налице едновременно в момента на подаването на топката от съгряч.

Правилото за засада има предпазен характер. За всяко нарушение на това правило се отсъжда непряк свободен удар в полза на противниковия отбор.

Играч, изпаднал в положение на засада, се наказва само тогава, когато съдията установи, че той влияе на играта, пречи на противника или цели да получи известно преимущество (авантаж). Ако съдията установи, че въпросният играч не участва в играта, не влияе по никакъв начин, счита се, че се намира в пасивно положение на засада и не се наказва. Има някои изключения от това правило, когато не се отсъжда засада, а именно: играчът получи топката нап. раво от удар от вратата, след удар, извършен топката и съдийска топка.

Всяки играч, изпаднал в положение на засада, може да се освободи от засада сам или от друг играч, безразлично дали е съгряч или противник. Трябва обаче да се спазва условието, записано в основата на правилото — освобождаването се извършва преди да се изпълни ударът по топката от съгряч.

Спорт • Спорт • Спорт

Първи в България

В Парка на свободата в София в неделя бе даден първият старт на лекоатлетите в отговорните им състезания през тази година — републиканския крос за юноши и девойки младша и старша възраст, мъже и жени.

Групата на Великотърновски окръг бе комплектувана от 14 състезатели главно от юношите и девойките от младша и старша възраст. Там бяха насочени усилията им в борбата за призовите места.

Първи стартираха девойките от младша възраст. Първият старт донесе и първите радости за отбора. Лекоатлетката Светлана Златева от „Локомотив“ (Горна Сряховица) излезе с чест от крайно напрегнатата борба по 1000-метровия маршрут и финишира втора. Това е една талантлива състезателка, на която тепърва предстои да изяви качествата си в голямата атлетика. Останалите две лекоатлетки от отбора на младшата възраст — Стефка Колева и Юлия Христова — също от „Локомотив“, дадоха своя принос за класирането на отбора на четвърто място в страната.

С интерес треньорите и състезатели следяхме развитието на борбата при юношите старша възраст, които трябваша да

пробягат маршрута от 4000 метра. На старт застанаха 111 състезатели от цялата страна. „Триото“ на „Локомотив“ (Горна Оряховица) в състав Стефан Минчев, Димитър Колев и Димитър Тодоров (треньор Димитър Димитов) и лекоатлетът Йордан Кирилов от „Червено знаме“ в Павликени (треньор Георги Калчев) поднесоха най-вълнуващата радост и най-голямата победа — първи в България! Нашите лекоатлети победиха силните състезатели на ЦСКА „Червено знаме“ и „Славия“ от София, като ги оставиха след себе си — съответно на второ и трето място.

В индивидуалното класиране Стефан Минчев се класира на трето място и с убедителното си представяне както сега, така и на контролните кросове в Сливен и София, намери своето място в юношеския национален отбор. Той ще застъпва националния герб, честта на Великотърновски окръг, спортната чест на социалистическа България на Балканския крос, който ще се състои на 26 март в Атина.

Републиканският крос за 1967 година беше една основна проверка на бегачите на средни и дълги разстояния. Въпреки че ние все още имаме с ра-

Стефан Минчев ще застъпва спортната чест на Родината и окръга в предстоящия Балкански крос в Атина.

достите, които ни донесе, той е вече истерия. Необходимо е за предстоящите многобройни лекоатлетически състезания така да се организира подготовката на нашите първи атлети, че да могат успехите от кросовете като първи да не останат последни, за да могат и занапред лекоатлетите от Великотърновски окръг да намерят своето достойно място в националните отбори по лека атлетика.

Т. ТОДОРОВ
методист в ОС на БСФС
— Велико Търново

В „Б“ окръжните футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:

Царевоц — Вардим 1:0, Вързулица — Алевково 0:0, Драгомирово — Страхилово 3:0, Горна Липница — Козлово 1:0, Българско Сливово — Обединение 3:0, Горна Студена — Александрово 1:0, Дъскот — Върбулица 2:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Драгомирово	50:21	19
2. Българско Сливово	49:18	19
3. Върбулица	30:19	17
4. Вардим	38:21	16
5. Дъскот	25:33	16
6. Горна Липница	24:21	15
7. Царевоц	27:26	15
8. Г. Студена	15:18	14
9. Вързулица	42:33	13
10. Обединение	23:35	13
11. Александрово	27:24	12
12. Козлово	16:27	12
13. Алевково	23:45	10
14. Страхилово	14:52	5

РЕЗУЛТАТИ:

Долна Оряховица — Володей 4:2, Бутново — Димитри 2:1, Бялковец — Михалица 1:1, Неда — Килифарово 4:0, Сухидол — Масларево 1:0, Автовежи — Полски Сеновец 2:2, Електротелфер — Поликраище 8:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Михалица	46:20	20
2. Бутново	33:25	20
3. Сухидол	34:20	18
4. Електротелфер	37:25	18
5. Неда	37:22	16
6. Бялковец	38:28	15
7. Полски Сеновец	37:32	15
8. Володей	51:30	14
9. Масларево	30:26	14
10. Димитри	33:39	12
11. Долна Оряховица	28:50	12
12. Автовежи	36:39	11
13. Килифарово	21:50	7
14. Поликраище	12:67	3

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

Автостроител (Шн) — Раковски (Сев) 0:0, Анг. Къчев (Тр) — Локомотив (Др) 0:0, Г. Генева (Габ) — Левски (Ляс) 1:4, Червено знаме (Пав) — ДЗЗ (ГО) 2:1, Ботев (Н. паз) — ВФСИ (Св) 1:0, Черномонец (Г. Абл) — Септември (Поп) 0:1, Ендже (Ц. брод) — Б. Спиров (Пр) 1:0, К. Тодоров (Нв) — Левски (Ом) 0:3 (служебно).

КЛАСИРАНЕ:

1. Локомотив (Др)	22: 9	26
2. Левски (Ляс)	47: 7	25
3. А. Къчев (Тр)	47:15	25
4. ВФСИ (Св)	34:20	18
5. Раковски (Сев)	28:17	18
6. Б. Спиров (Пр)	23:27	18
7. Ботев (Н. паз)	16:18	17
8. Автостроител (Шн)	25:18	16
9. Черномонец (Пав)	35:23	16
10. ДЗЗ (ГО)	31:30	16
11. Г. Генева (Габ)	19:18	15
12. Септември (Поп)	17:28	14
13. Левски (Ом)	17:31	10
14. Черномонец (Г. Абл)	13:34	10
15. Ендже (Ц. брод)	10:59	8
16. К. Тодоров (Нв)	7:54	2

Справочник на читателя

ПЕТЪК — 17. III

Програма на Московската телевизия 15.00 — за учениците: „Пионерия“ — предаване от Лено; 16.15 — рисувани филм за деца; 16.30 — „Съте години не са предел“ — репортаж от Киевския институт по геронтология и гериатрия, посветен на проблемите на дълголетието; 17.00 — телевизионни новини; 17.10 — клуб на кинолюбители; 17.50 — предаване за Гарсия Лорка; 19.15 — телевизионен преглед; 20.00 — пее народният артист на СССР Борис Щоклов — предаване от Ленинград; 20.40 — „Подпиги на Маши Синелникова“ — телевизионен очерк; 21.00 — филм за култура и спорт.

СЪБОТА — 18. III
18.00 — новини; 18.10 — детски филм; 18.50 — за средношколците: „Комета“; 19.30 — „Нездравимите“ — очерк за Стоян Мурдавански; 19.50 — „Лека нощ, деца!“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.30 — разкази за революцията; „Огън в тайгата“ — по Мих. Бубнов; 21.00 — забавни минути; 21.20 — „Вълчицата“ — български игрален филм; 22.50 — новини.

Отличие за Мария Маминсва

НА СТРАЖИЩЕТО в Панчарево край София в неделя се състоя републиканският стрелков турнир за девойки и жени, организирани от физкультурно дружество „Спартак“ (Соф. Фил).

В турнира участваха най-изтъкнатите български състезателки. Велико Търново бе представен от девойките — кандидат-майстора на спорта Мария Маминсва и Жана Николова, а жените — от Маргарита Лечева. Най-радостният момент за нас беше, когато завърши първата сесия стрелци в упражнението 15-4-60 настрела с малокалибрена пушка за девойки. На таблото, зад името на Мария Маминсва, беше нанесен резултатът 568 точки — първо място в страната и нов републикански рекорд! Мария Маминсва подобри собствен си републикански рекорд, а това управление със 17 точки. Жана Николова се класира на трето място, а Маргарита Лечева в състезанията за жени на шесто място.

Индивидуалната купа на турнира за девойки бе донесена във Велико Търново. Нейна притежателка е учени-

ката от Първа политехническа гимназия Мария Маминсва.

Текст и снимка: Г. Ганчев

сянка, която пробягва по скалите. Но както изглежда, в съзнанието му се тасе само страх след студения млъчлив пламък и лудия кон Грий, който е пиел вода на брега на реката.

— Съвсем не забелязах нищо — отговори войникът. — Аз съм — забелязах човек. Светлината превзе очите ми и след туй стана много тъмно.

Черната пещера

— Една нова личност се навърта из нашия район.

— И който се присламчва около лекарката.

— Тая личност почти не излиза от здравната служба.

— Исках да ревнувам?

— Говорят една истина.

— А ти мислиш, че аз съм дряма?

— Съгласно вашата заповед, долагам за всички промени в селото, които ми направят впечатление.

— Безупречна дисциплина.

— Може би това няма никакво значение по същество, но аз съм длъжен да ви съобща.

— Напротив, струва ми се, че въпросът е твърде съществено. Аз също одяждам един благородник, който глуми катя и ни правя чест тук на дивата планина.

— И докогато мисля да разбера, студент във ваканция.

— Аз доух от един съвсем сигурен канал, че той е инспектор от министерството на лекарката.

— С положителност знам, че той е студент.

— Това ме кара да се замисля. Може би той се представя в зависимост от случаите. А какво следва?

— Някаква филология.

— Странно. Ако не ме лъже интуицията от няколко погледа, аз предполагам, че той е човек, който няма много общо с науката.

— Да. Първите впечатления са

за лъснат сноб.

— Който се опитва да бъде забавен.

— Абсолютно вярно. Само се опитва.

Той изглежда човек роден в това село.

— Местен, но не живее тук.

— Къде?

— Някъде към столицата.

— Ще разберем.

— Предлагам от най-верния в случая източник — лекарката.

— Защо именно тя?

— Твърде често забелязвам, че двамата си шепнат нещо.

— А ти не се ли опасяваш, че той може да нападне и аптекарката.

— Изключено.

— Защо?

— Тя не му обръща внимание.

— И ти си уверен, че в твоето състояние тя е Пенелопеа, нали?

— Тя просто не го забелязва.

Казва ми няколко пъти.

— Разбира се, че казаното е най-сигурната гаранция за нейната целомъдреност в случая. Уверен съм, че той преследва и Ани.

Да... женското самоналюбие е нещо толкова деликатно, ако жената се помислява за пошепване.

Кажете ми какво?

— Но лейтенантът бе млъкнал, не глумеше се обиди.

— Сега Розин погледна за миг черните склонове, велики на катята, на победения връх на нежния му, катящият нос и заклатки, че въпреки припадъците си спокойствие и лекота нащичен разговаря, а когато Пирински заповаше всяка аплата, той е нападнал от някаква тъжка мисъл.

— Тая личност се представя в зависимост от обекта, на който погледна. Ако наистина е студент, странното е това, че той е възрастен, когато другите студенти са на бичага. Ти мислиш ли, че преки впечатления от този човек?

(Следва)

ОТПК „ТРУД“ — с. Лесичери, Великотърновско, търси текстилен майстор и тъкачи на накардови станове. Постъпване веднага.

ДП „Студентски столове“ — Велико Търново ТЪРСИ ЗАКУПЧИК — МЪЖ. Заплата по щата. Постъпване веднага.

СП „Комунални услуги“ — Свищов ТЪРСИ строителен техник Постъпване веднага. Заплата съгласно щатното разписание.

ДЗС — с. Церово Кория, Великотърновско, търси един технически ръководител по строителство, един помощник технически ръководител по строителство. Заплащане по новите щатни таблици. Справка: „Личен състав“, тел. 2-66-18.

ДСП „Млекопреработване“ — Велико Търново съобщава

на всички граждани, че през месец април предстои подмяна на бурканите за кисело мляко с нов вид буркани.

Умоляват се гражданите да не задържат по домовете си буркани за кисело мляко. След подмяната стари буркани няма да се приемат.

ТПК „Метал“ — Велико Търново търси: Шлосеро-монтьори от IV до VIII разред; Стругари от IV до VIII разред; Фрезисти от IV до VIII разред; Леяри от III до VII разред. Постъпване веднага. Заплащане по сделно-разделната система.

Специализирано производствено предприятие по металообработване — Горна Оряховица

търси: 5 стругари от III до V разред; 10 шлосери от III до V разред; 2 фрезисти от III до VI разред; 3 леяри от III до VI разред; 5 тенекеднии от III до V разред. Заплащане по норми. Справка: „Личен състав“, тел. 42-43.

Важно за гражданите, които пътуват с автобуси е на ДАП — кл. в Горна Оряховица

От 8. III. 1967 година се дусна редовен автобус от гара Горна Оряховица до Габрово и обратно. Автобусът тръгва от гара Горна Оряховица на 7.15 часа, а от Автогара — Горна Оряховица на 7.50 часа и минава през следните населени места: А. Колев, Велик, Лясковец, Либел, Соколово, Зая, Дряново, откл. Дряновски манастир, Стайчевци, откл. Раховци, Домино и пристига в Габрово на 9.50 часа. Обратно тръгва в 11 часа и пристига на гара Г. Оряховица в 13.35 часа.

Второ разписание на маршрута. Тръгва от гара Горна Оряховица на 14.30 часа и пристига в Габрово в 18.00 часа. Обратно от Габрово — на 18.10 часа и пристига на гара Горна Оряховица в 20.10 часа. Стойността на билетите от Горна Оряховица до Габрово е 1.04 лв.

Граждани, ползвайте услугите на ДАП — кл. в Горна Оряховица, които ви улесняват в бързото движение до горепоменатите населени места.

12)

— Аз добре си спомням учението нагоре по Велека.

— Същата нощ аз бях дивален по конюшня — извика войникът.

— Виж, това съвсем не знам.

— И кон Грий, лето го подби младши лейтенант Йолов...

— За подбития кон ли идваш ти — запита нервиран капитанът.

— Трябва да доложим това на батареиния командир.

— Съвсем не. Но същата нощ кон Грий, като се отвърза, хукна към забранената зона. Тичам аз след коня, а той като прескочи телената ограда и се спуска към пещерата. И спря да пие вода на брега на реката...

Капитанът се протегна. Какво да направим? Служба... Сега войничето щеше да го занимава с някакъв дребен скандал от рода на тези за вечните разправии между дежурни и дивални за сено, доени свещи, подбит кони или непрекъснатите драги между капитаните в зоната и непокорните батареини.

— И като чакам на брега да се напие конят, гледам, че от Черната пещера излизан един огън. Ама силен огън...

— Съвсем не разбирам — капитанът изстрих слух: — Аз знам, че от гърлото на пещерата блика вода.

— Тъй вярно. Но този път избликна и огън.

— Огън или светлина?

Йордан Василев

превоя на постъз

— Как да ви кажа? ... войничето набръчка чело, побутна носето си и притаи дъх. След миг то доби колебливо: — Пещерата се светна и огънят, искам да кажа пламъкът, превзе очите ми. А кон Грий се подплаши и скочи.

Снян вече съвсем се изпълни. Пирински пребор цигарите в кутията си и възпазението му оцеля започнаха неспокойно да обхождат дребната фигура на войничето, което чакаше стъпено в яката на новата си куртка. От нощта на произшествието до този миг се поднасяха съвсем невероятни обкръжания. А сега огън в Черната пещера. Пирински замишля пак, като наблягаше на думите си:

— Момче, ти казваш, че от отвора на пещерата е избликнала някаква светлина, нали?

— Тъй вярно. Сякаш истински огън избухна.

— Струва ми се, че същата нощ вали дъжд и имаше светкавици. Някъде близо е паднала светкавица, силната светлина се е отразила във вيرا и на теб и на коня се е сторило, че пещерата свети. Я помисли!

Капитанът замълча срещу войничка, като очакваше, че русокосният дребничък новобранец ще каже устни, изправен пред решителната задача, но белият дявол се

Борба